

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Baht v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Majski izlet krščanskega delavstva na Skalnico — Sv. Goro.

„Na ravni vrhu Skalnice zelene
v rahli zemlji skrivnostna roža žene.“

Vreme nam je bilo nasprotno, a nebo nam je bilo milo! Kakor na višje povelje je moral dež pomehati od začetka procesije dokler se nismo vrnili. Pred procesijo je bil dež in na večer je bil zopet dež. Mi pa smo šli v lepem vremenu in smo zborovali pod jasnim nebom.

Ne bomo opisovali krasne majske slavnosti na široko. Kdor hoče imeti o tem pojem, mora udeležiti se sam!

V soboto zvečer ob 7^{1/2} je imel č. g. dr. Andrej Pavlica govor v cerkvi sv. Ignacija. Predmet njegovega govora je bil: Sv. Jožef je bil pravičen mož. Bog ga je povišal, ga je izvolil za varuha edinorojenemu Sinu, za zakonskega moža Materi Božji zato, ker je bil pravičen. Pravičnost in zlasti pravičnost z ozirom na bližnjega je poglavitna krščanska čednost, je stebber, na katerem sloni ves družabni red. Če izpodmaknete hiši podlago, če izpodmaknete stebre, na katerih sloni, mora razrušiti se. Tako je s človeško družbo. Če izpodmaknete stebber pravičnosti, mora družba razpasti. Zato priporoča sv. pismo pravičnost zelo slovesno. In to sveto čednost je imel sv. Jožef v najboljšem pomenu besede, ker ga sam Bog imenuje v sv. evangeliju pravičnega moža. Njegova pravičnost je svetilka kot jasno solnce na nebu. O Njem poje sv. cerkev: „Ti, Jožef, ti krasota neba, ti upanje naše in stebber sveta“. Sv. Jožef je stebber sveta, ker nam daje izgled se svojo pravičnostjo. Zato ga je Bog tako visoko povzdignil. Dokler ne bodo ljudje tega pravičnega moža posnemali, ne bodo bolj na svetu. Nastala je med ljudmi zmešnjava, ker je zmanjkala pravičnost,

ljudje so začeli vpiti na pomoč, ker se ruši stebber pravičnosti, kakor vpijejo na pomoč ljudje, ki so v hiši, če opazijo, da se hočejo hišni stebber podreti. Izginila je pravičnost, zato se stiskajo drug drugega, se odirajo, gojufajo, pobijajo itd. Nastala je med nami nevednost, ker se je porušil stebber pravičnosti in pravstvenosti, na katerem sloni sloga in vzajemnost, lustitia fundamentum regnorum! Pravičnost je podlaga kraljestvom. Veliki vladika Strossmayer je izrekel v tem oziru globok izrek: „Le to je trajno, je lepo, je vzvišeno in koristno, kar se opira na pravičnost, ne pa na to, kar vstvarja sila“. Če bomo pravični, če bomo posnemali pravičnega moža sv. Jožefa, bomo tudi mi dospeli do časti, do povišanja, do zmage. Pravičnost daje, po nauku sv. cerkve, človeku moštvo, mu daje pogum in moč, nasprotno pa mu nepravilnost jemlje moštvo, mu jemlje pogum in moč. Kdor ni pravičen, je boječ. Bodimo torej po izgledu svojega patrona sv. Jožefa pravični v vseh rečeh, pa bomo možje, bomo pogumni in močni. Kot pogumni in nevtrajšeni možje bomo dospeli do zmage, do častne in večne sreče.

V nedeljo zjutraj ob 8^{1/2} je bila v cerkvi sv. Ignacija sv. maša, potem skupno obhajilo. Točno ob 4^{1/2} so prišla pred cerkev sv. Ignacija društva: „Katoliško delavsko društvo“ iz Mirna, „Katoliško delavsko društvo“ iz Podgore in „Marijina družba“ iz Podgore. Vsa tri društva so imela zastavo. „Marijina družba“ iz Kamenj je že prej prinesla svojo zastavo. Razvila se je lepa procesija, ki je imela štiri pevske zборе, ki so krasno peli Marijine pesmice po poti. Pred procesijo je bil križ, za njim pa zastava „Slovenskega katoliškega delavskega društva“ iz Gorice.

Prišedšim na Sv. Goro prišla je svetogorska cerkvena zastava naproti. Topiči so se oglasili. Marsikdo je bil do solz

ganjen, ko so se začeli v prostorni cerkvi na vseh straneh oglašati pevski zbori pozdravljajoč Marijo, gorsko kraljico. Ljudstva je bilo mnogo več kot lansko leto ob tej slovesnosti. Upamo, da bo prihodnje leto slovesnost še večja.

Okolu 9 ure je stopil na prižnico veleč. g. prelat dr. Gabrijevčič, ki je govoril poljudno, kakor zna on, o češčenju Marije, matere Božje, ki človeka povzdiguje in ga požlahtnuje. Že telesna mati vpliva na svoje otroke blagodejno, koliko bolj Marija, nebeška mati. Častimo jo torej vsi, očelje, matere, sinovi in hčere goreče! Na koncu je prosil Marijo, naj nas blagoslovi vse.

Po govoru je bila sv. maša, pri kateri sta pela združena pevska zbor gorški in podgorski, katerima so se pridružili tudi mirenski pevci. Potem so bile litanije z blagoslovom.

**

Po cerkveni slovesnosti razvila se je pod jasnim nebom ljudska veselica, ki je bila podobna taboru. Čč. gg. frančiškani so napravili mal oder za govornike. Pesem se je vrstila za pesmijo. Meji tem stopi na oder blagor. gospod dr. Josip Dermastja, ki govori jedrnat in krepko o novi svobodi in pravi sreči. Liberalci vpijejo: Vse za svobodo, v resnici pa so pravo svobodo le potepali. Njih otroci, rdeči socialisti, hočejo tudi svobodo, a le za-se, drugim, ki so drugačnega mišljenja, je ne privošči. Prava svoboda in prava sreča je mogoča le na podlagi krščanskih resnic. Lepi govor g. dr. Dermastje je napravil globok vtis. Burno ploskanje na koncu je pričalo, da je govornik govoril prepričevalno. Želeti bi bilo, da bi g. doktor objavil svoj govor.

Predsednik „Katoliškega delavskega društva“ v Mirnu g. Jožef Cotič je v prav iskrenih besedah izrekel pozdrav „Slovenskemu katol. delavskemu društvu“ v Gorici in vsem zborovalcem.

Prišla je tudi Micka, Morova hči, in začela je zbirati in pregledovati. Pisana, lepa ruta, ja, povejte mi, katero dekle na naši Gori bi se je branilo? Jaz pravim, nobeno. Tudi Micki so rute vgajale, pogledala je mater in vzeli sta vsaka jedno.

Mora je pri tem pogledal skozi okno.

Karavde ima tudi Jernej, lepe in svetle. In dekle za žentev kot Micka ne sme biti brez njih, kaj bi dejali po vasi. Tudi karavde sta kupili. Mora je takrat hudo zakašljala.

In tako je šlo dalje. Račun je znašal okolu 10 kron in ženica je prav veselo odštela Jerneju novce iz moževe mošnje.

Hči in mati sta odšli v kamrico, Mora je pogledal Jerneja skoro jezno, a koj mu je šinila dobra misel v glavo.

— Ti, Jernejče, mu pravi, pri meni menda si zadovoljen, a nekaj te prosim: pojdi tja le k sosedu Molku, tri hčere ima in stara je taka kot moja, tam se ne boš kesal, da si me ubogal.

— Bom, dejal je Jernejče; pa z Bogom za sedaj.

— Z Bogom, dejal je Mora in se veselil, da bo tudi Molek enkrat pošteno prišel v škripce.

Socialisti si prizadevajo, da bi nas pridobili in vjeli v svoje verige, a mi gremo naprej z Bogom in z Marijo, kakor kaže naša zastava. Nas je vedno več! Govornik je žel občo hvalo in čestitanje.

Ko odpojejo pevski zbori par pesmic, nastopi č. g. Josip Kosec, župnik iz Kamenj, ki v eno uro trajajočem govoru pojasni škodljivost nezmernega vživanja alkoholnih pijač. Resnica dela narode svobodne in močne. Resnice pa ne iščimo v alkoholu! Z alkoholom se otemnuje razum in se jemlje človeškemu telesu moč. Zato vidimo, da propadajo narode, ki so udani alkoholu in da postajajo vedno večji sužnji drugim narodom. — Ta krasni govor bomo objavili v celoti. Govorniku so na koncu od vseh strani čestitali.

Ker je že odzvonil poldne, zaključil je zborovanje č. g. dr. And. Pavlica s „slava“-klicem na Marijo in Jožefa in z „živio“-klicem na občo mater sv. cerkev, na mili slovenski narod in na ljubljeno domovino Avstrijo. Na te besede so vsi zborovalci dvignili svoje klobuke in se srčnim navdušenjem zavpili trikrat: Slava in trikrat: Živio, da se je daleč razlegalo.

Razšli smo se v svetem veselju in navdušenju kličejo si drug drugemu: Z Bogom, z Marijo in Jožefom! Na svidenje drugo leto!

Zahvala.

Podpisani odbor si šteje v dolžnost, da izreče prav toplo zahvalo vsem, ki so pripomogli, da se je obnesel majski izlet krščanskega delavstva na Sv. Goro in javni shod pod milim nebom veličastno, kakor nismo mogli niti pričakovati pri tako slabem vremenu. Pred vsem izrekamo zahvalo čč. gg. frančiškankom na Sv. Gori za vse usluge, čč. oo. kapucinom in oo. jezuitom v Gorici, ki so pomagali spovedovati ter veleč. g. prelata dr. Gabrijevčiču,

Čez pol ure je bil Jernejče že tam. — Hoj, dober dan vam Bog daj, mati!

— Bog daj, Bog daj!
— No, ali bo kaj krame?
— Nič, danes nič.
— Hm, pa za dekleta kaj, lepe reči imam. Tudi Morovka je kupila za svojo.
— Kdo? Morovka? Pa sedi, sedi! Bom poklicala punce, morda rabi katera kaj.

Začetek je bil dober. Vse tri so prišle, in tudi oče Molek je prišel iz hleva.

Jernejče je koj začel ponujati svoje stvari in hvaliti svojo robo.

— Joj, to so vam rute, vse najnovejše in Morovka je kupila tri take za Micko.

— No, vidiš, dejala je Molkovka možu, še Mora skrbi za svojo hčer, ti pa nič.

In začela je odbirati rute in dekleta seveda tudi.

Vsaki troje je zbrala.

— No, pa lepe nogovice imam. Pisane in bele, ja, tudi Morovka jih je kupila.

— Kaj Mora, zagodel je stari Molek, ta lahko, a jaz —

— Oče, dejal je Jernejče, saj se

LISTEK.

Kramar na vasi.

Oj to vam je življenje, ko pride kramar po vasi. Vsi poznamo Jerneja z Rovnce in vsak rad kupi pri njem. Tako le proti poldnevu je prišel navadno k nam.

— Ne bo nič, dejala je mati, a Jernej je tega že vajen. V hišo gre in razloži tam svoje stvari po mizi. Kmalu nato pride v sobo še ta ali oni otrok in začne se barantanje. Lepe rute ima v krošnji, lepe molke in tudi ogledala in svete podobe, orgljice in petelinčke, lepe pisane razglednice in pisemski papir z velikimi rdečimi rožami.

— No, mama, bo kaj kupčije?

— Smo že zadnjič kupili, kdo bo vsak dan denarja dajal!

— Lejte tu, lepe rute imam, tu le za Francko kupite jedno.

Baranta se sem in tja in slednjič se pogodi za ruto.

Seveda s tem ni konec.

To bi se še kupilo, pa to in tako napreje.

Vidite, tako je kramarjevo življenje na vasi, lepo in veselo. On nosi novice od sosedu do sosedu, on prinaša dekletu

tom pisanih rut in takih lepih stvari, on zabava otroke; le gospodarji, ki navadno morajo vse plačati, niso ravno židane volje.

Bilo je pred nekaj časom.

Ravnški Jernej je pridno kramaril in hodil od hiše do hiše, in usoda ga je zanesla tudi pod streho, katere gospodar je bil Mora. To vam je pošten možakar, le njegova stara mu dela včasih kako preglavico. Semnja in kramarja se je Mora na celem svetu najbolj bal, kajti takrat je bilo treba vedno le dajati in dajati in ženica njegova je vsakokrat nakupila celo kopo rut in obrisalk, žlic in posnemalk, katerih seveda naš možak ni nikdar videl. On se je brisal vedno le v staro platneno obrisačo in jedel svoj živ dan z leseno žlico.

Godrnjal je sicer vedno, a ženica ga je potolažila, češ, to je za posebne priliko. Žalibog, on teh „posebnih priliko“ ni nikdar dočakal.

Torej pri Mori je bil takrat Jernej. Kramo je lepo razložil po pisavi mizi, vse po vrsti, rute, rutice, pisane nogovice, vrvice za čevlje in bogsigavedi kaj še.

— No, mati, danes pa danes. Vse imam, kar rabite, za vas in tudi za vašo Micko.

da je vodil procesijo in nas razveselil in navdušil v Marijinem svetišču s prekrasnim govorom. Sposebno hvaležnostjo se spominjamo „Katoliškega delavskega društva“ v Mirnu, ki je prišlo s svojim dušnim pastirjem č. g. G. Pavletičem in nas počastilo s pevskim zborom; dalje „Katoliškega delavskega društva“ v Podgori, zlasti „Marijine družbe“ v Podgori, ki je povečala s svojim pevskim zborom v cerkvi in zunaj cerkve slovesnost zelo; dalje „Marijine družbe“ v Kamnjah, ki je tudi prišla s zastavo in s pevskim zborom. Hvaležno omenjamo društva „Skalnica“, ki se je udeležilo v največjem številu z društvenimi znaki v spremstvu svoje predsednice gospe Mirke Holzinger pl. Weidih. Bodi srčno zahvaljen preč. g. župnik Kokošar, ki je goriške pevce izuril, pa tudi blagor. g. učitelj Justin, ki je goriški in podgorski pevski zbor vodil v cerkvi in zunaj cerkve. Zahvala bodi izrečena vsem govornikom, zlasti blagor. g. dr. Dermastji in preč. g. župniku Kosecu in vsemu občinstvu, ki je prihitelo v nepričakovano obilnem številu v nedeljo in že v soboto na ljubljeno Skalnico. Vsem kličemo: Hvala! Na svidenje drugič pri Mariji svetogorski.

Odbor „Slov. katol. del. društva“
v Gorici.

Politični pregled.

Naš avstrijski državni zbor. — V soboto je poslanska zbornica rešila zakonski načrt glede krošnjarstva. Ponovila je zopet svoj sklep, po katerem imajo deželne vlade pravico prepovedati krošnjarstvo. Potem, ko je zbornica rešila zakon krošnjarstva, je prišel v razpravo zakonski načrt glede ustanovitve italijanske pravne fakultete v Roveretu. Govorili so razni poslanci. Italijanski govorniki zahtevali so, da bodi sedež italijanske pravne fakultete in kasneje tudi vseučilišča v Trstu. Posl. Plantan je rekel, da nimajo njegovi somišljeniki nič proti ustanovitvi italijanske pravne fakultete, ako se objednem ustanovi v Ljubljani tudi slovenska pravna fakulteta. Odločno da so proti temu, da bi se italijanska pravna fakulteta ustanovila v Trstu ali pa v Kopru. Ustanovi naj se v kakem mestu, ki je popolnoma italijansko in ki leži neizključno na italijanskem ozemlju. To stališče je v kratki izjavi označil v imenu „Slovenske zveze“ posl. dr. Ploj, rekoč: Razprava o vladnih predlogih pri prvem branju je le razvada iz časa obstrukcije. V proračunskem odseku in pri drugem branju bomo obširneje označili svoje stališče. Danes pa izjavimo troje: 1. Mi Slovenci in Hrvatje priznamo Italijanom pravico, da zahtevajo in dobe italijansko univerzo. 2. Italijanska univerza pa more biti le na čisto italijanskem ozemlju, torej ne v Trstu, ne v Gorici, ne v Kopru, ne v Zadru. 3. Ob enem zahtevamo vsaj pravno fakulteto v Ljubljani. Naučni minister Hartel je pa rekel, da naj bi bili Italijani le zadovoljni s tem, da jim vlada nudi italijansko pravno fakulteto v Roveretu. Iz njegovih izjavanj je bilo razvidno, da je vlada odločno nasprotna temu, da bi se italijansko vseučilišče ustanovilo v Trstu. Konečno se je zakonski načrt odstopil

poznano. Če ima Mora za eno negavico, imate vi za tri pare.

— Seveda, prav praviš, dela je Molkovka, jaz tudi zmerom trdim, da bi on pustil svoja dekleta nage okoli hoditi.

Molek je molčal, Jernej je ponujal nogovice in spodveze, trakove in vrvice in vesel je bil, da je poslušal Morov nasvet.

— No, ti si že pametna, ti, dejal je Molkovi; dandanes deklet ne more hoditi tako, kot včasih; posebno pa še take-le mlade in lepe, kot tvoje.

Tu je bil vrhunec vsega. Mati Molkovka je bila vsa v ognju in stari Molek niti ni prišel več do besede. Šele ko je bilo treba plačati, so ga potrebovali, in ženica se je seveda jezila, da gre tako trdo od njega, četudi daje za svoje otroke.

Plačal je z veliko nevoljo precejšnje število kron in Jernejček je odšel smejočega se lica.

Ko sta se pozneje srečala z Moro, sta se prav zvito nasmejela, kajti oba sta imela vzroka dovolj se zvito smejati svoji pretkanosti.

Tako, vidite, je življenje kramarja na vasi.

Janko Bratina.

proračunskemu odseku. Državnozbornsko zasedanje se je za zdaj odgodilo, in sklicani so na kratko zasedanje nekateri deželni zbori, a že 6. junija pride državni zbor po dosedanjih dispozicijah zopet skupaj.

Sklicanje deželnih zborov. — „Wiener Zeitung“ od 14. t. m. je priobčila cesarski patent od 10. t. m., s katerim sta sklicana deželni zbor nižavstvijski in bukovinski za dan 17. t. m. v svoja zakonita zborovalna mesta. Istrski deželni zbor je sklican za dne 25. t. m. v Koper. Nadalje sta bila sklicana, odložena deželna zbora češki in predarelski, in sicer prvi za dan 17. t. m., drugi pa za 18. t. m., da pričneta zopet svoje delovanje.

Desetletnica ministrovanja. — V torek preteklo je deset let, odkar je bil imenovan za ministra zunanjih zadev grof Goluhowski. Zato so se mu predstavili ta dan vsi uradniki zunanjega ministerstva ter mu častitali. Počastil ga je s svojim obiskom celo naš cesar ter se mudil pri njem pol ure. Grofu Goluhovskemu častitala sta tudi italijanski minister za zunanje zadeve Tittoni in pa nemški kancelar Bülow. Zadnji je izrazil v svoji častitki željo, da bi Goluhowski dočakal tudi dvajsetletnico svojega ministrovanja, kar je popolnoma umevno.

Na mestnih volitvah na Dunaju v XXI. novem okraju sta bila v tretjem razredu z veliko večino proti socialističnim kandidatom izvoljena oba krščansko-socialna kandidata. Tudi v okrajni svet je bilo izvoljenih 10 krščansko-socialnih kandidatov.

Francozko-nemška pogajanja glede Maroka. — V političnih krogih zatrjujejo, da se pogajanja med Francijo in Nemčijo glede Maroka nadaljujejo ugodno v Berlinu. Vzemajna pojasnila utegnejo kmalu dovesti do popolne rešitve vprašanja.

Dogodki v Rusiji. — V ponedeljek po noči so v Rigi blizu Grimbergerjevega vrta neznane osebe vrgle bombo proti enemu policijskemu komisarju in dvema redarjema. Komisar in en redar sta bila težko poškodovana. Drugi redar, ki je preganjal zločince je bil ubit s strel iz revolverja. Redar, kateri je bil zadet od bombe, je tudi za ranami umrl.

Rusko-japonska vojska.

Konstatovano se je, da je baltiško brodogradništvo na francoskem ozemlju napravilo postajo za brezlični brzojav ter polom istega preko Saigona odposlalo poročila v Petrograd.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija od 15. t. m.: Glasom poročila nekega norveškega parnika, ki je dne 12. t. m. došel v Moji, je bilo dne 11. t. m. med 8. in 11. uro zjutraj slišati streljanje topov ob 33 stopinj 45' severne širine in 129 stopinj 29' vztočne dolžine. Možno je bilo opaziti stresanje, ki ga je povročilo streljanje topov, vendar se radi megle ni zamoglo ničesar videti. Videti je bilo japonsko torpedovko, ki je plula proti gori označeni smeri.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija od 15. t. m.: V viharju, ki je razsajal več dni, je pomožni križar „Nekomaru“ blizu Fuzana zadel na skalo, ter se poškodoval. Dva parnika sta na delu, da rešita križarja.

„Agence Havas“ poroča iz Saigona: Admiral Jouquières je brzojavil iz Nangtranga, da je preiskal vse zalive obrežja do Turana, ne da bi našel na kako rusko vojno ladjo.

Vlada je prepovedala izvažati premog v Saigon. Ta prepoved ostane toliko časa v moči, dokler se bodo ruske vojne ladje nahajale v indo-kitajskih vodah.

Sedaj se ve za gotovo, da se baltiška eskadra, potem ko je za nekoliko časa zapustila zaliv Honkoe, zopet povrnila tjakaj, kjer se je usidrala.

Dopisi.

Iz Nabrežine. — Prvega meseca majnika se ni delalo v tukajšnjih kamnolomih in to zaradi ljubega mira, da bi

ne prišlo do kake rabuke med „rdečimi“ in „črnimi“. Tri četrtine delavcev niti ni prišlo v Nabrežino ta dan, ampak so ostali doma. Zato pa je bila vsa slavnost, ki so jo vzpizorili socialisti, nekako precej kiljava. Dasiravno je lokal Kopač s svojimi podreptiki cel teden po Furlaniji agitiral za udeležbo, je prišlo le malo Furlanov v Nabrežino. Na postajo Bivio, kamor so šli korporativno s tremi godbami čakati sodruge iz Trsta, so prišle štiri osebe: Kopač, „njegova“ Urška in še dva sodruge. Pri glavnem obhodu, ko bi morali biti vsi sodrugi skupaj, so nastali z vsemi „garzoni“ vred 360 oseb. Na programu se stalo, da bodo svirale tri godbe do polnoči. Ker nisti imeli kumu svirati, stli odšli križka in mavhinska godba kmalu po četrti uri. Imeli so tudi javni shod in sicer na dvorišču g. Tančeta. Kakor poroča „Rdeči prapor“, je govoril Kopač med drugim o osemurnem delavniku. Tisti pa, ki so bili na shodu, so slišali, da je Kopač rekel: „Mi (Kopač, direktor Rimskega kamnoloma, kojega nameravajo socialisti prevzeti) bomo delali tudi 15 ur na dan, samo da bomo vse druge gospodarje uničili“. Mi pa pravimo: Slobodno vsakemu, tudi če hoče delati 20 ur na dan; to je pa gotovo, da Kopač po 15 ur na dan svojega jezika ne bo brusil, družega pa že tako ne zna delati. To je pravi „švindler“.

Vera je zasebna stvar, mi pa pustimo vero pri miru. Tako govorijo socialisti, kedar vabijo v svojo družbo. V resnici je pa stvar vsa drugačna. Ni davno od tega, ko je neki prvak naših socialistov v javnem prostoru rekel: „Mene je sram, da sem krščen“. Kaj pa porečete o dejanju, ki se je zgodilo pretečeni teden v Rinskem kamnolomu. Nekdo, baje iz Volčjevega gradu, je prinesel križec, kakoršne imajo verniki pri „patnoštrih“ in s klicem: „ta je črn“ je zagnal križec na tla. Potem so on in njegovi sodrugi na križec pljuvali in ga z nogami tepali. Strašno!

Iz Mirna. — (Mirenske novice.) — Izleta na Sv. Goro so se udeležili vsi naši fantje. Pokazali so s tem, da so nevtrajni proti raznim slabim — vremenom. Pokazali so se naši fantje ta dan kot izvrstni pevci in mirni fantje. S tem so zadali dobro klofuto znani klepetulji iz Gosposke ulice. Zapeli smo gori zopet par pesmi, ne da bi nas kdo nadlegoval, kajti na Sv. Gori ni bilo — mirenskih policajev.

Razgrajali so po Mirnu nekateri delavci-kamnolomski ter peli italijanske nesramne pesmi, in celo latinsko mašo so krulili po vasi. G. župan! Policaji, kje ste bili? Če kak naš fant opoldne na vasi zauka, je hitro mož postavze za njim. In ti „Soča“, ki slišiš vsako „klerikalno“ miš zašumeti, kje je tvoj dopisnik, ko se po Mirnu italijansko kruli? „Soča“ je že parkrat omenila italijansko petje na deželi ter pri tem zagovarjala pevce nekaterih narodnih društev, češ, oni niso ti, ki italijanski pojejo. Resnica pa je nasprotno, kajti ravno pevci liberalnih društev iz Vrtojbe, St. Andreja in Mirna ob vsaki priliki italijanski krulijo. Če hoče „Soča“ dokazov, razpolagamo z njimi.

Iredentovske demonstracije tudi ni videl vsevidni „Sočin“ dopisnik.

Utok poti volitvam so vložili nekateri posestniki.

Čevljarski tečaj prav dobro napreduje. Za binkošne praznike se otvori razstava v njem izvršenih del. Zaradi tega, ker bo razstava združena s koncertom, ne bo imelo ta dan „Kat. del. društvo“ veselice, kakor sem zadnjič poročal.

Nevarno obolet za vodenico je naš bivši pevovodja g. Ferdinand Vodopivec, nadučitelj v pokoji.

Novo društveno sobo ima „Kat. del. društvo“, ker dosedanja je bila premajhna.

Iz Divače. — Veseli dan je bil za Divačo dne 14. t. m. Tržaško „Slov. plan. društvo“ je privkral razsvetlilo „Cesarjevič Rudolfovo jamo“, katero je omenjeno društvo vzelo od divaške občine v najem. Že 21 let je, da je jama iznajdena, pa kako malo je bila od Slovencev obiskovana! Obiskovali so jo Čehi, Nemci, Francozi, še celo Japonci; mnogi Slovenci pa še znali niso, da je tak biser skrit v bližini divaške postaje. 14. t. m. so se Slovenci ovedočili o krasoti divaške vilenice. Prihitela so k razsvetljavi razna društva. Godbi iz Sv. Ivana in Sv. Križa pri Trstu sta svirale prikladne koračnice in koncertne komade. Podružnica „Trž. slov. plan. društva“ bo

skrbela, da se slovensko občinstvo z jama bolj seznani. Jama je vsak dan vse leto pristopna. Cena za poset „Cesarjevič Rudolfove jame“ v Divači je sledeča: Pristojbina za jednega vodnika znaša za vsak poset jame ne glede na število posetnikov 3 K. Vstopnine plača vsaka oseba 1 K. Vstopnice se dobivajo pri vratarju na kolodvoru v Divači.

Iz Šebrelj. — Pokazala se je ta bolezen med otroki, namreč nalezljiva davica, ki je pobrala že več otrok precej odraslih. Semenj sv. Jurja je bil dobro obiskovan. Družega, kar bi bilo vredno vsemu občinstvu in vsem čitateljem „Pr. lista“ razlagati in praviti, ni. Če bo kaj, se že sporoči.

Novice.

Kmetovalce v okolici gorlški, ki izvažujejo zgodnji krompir na Nemško, opozarjamo, da lanska naredba, ki prepoveduje izvažanje krme v tuje dežele, kateri prištevajo tudi krompir, je še vedno v veljavi. Da torej ne bodo imeli sitnosti v tem oziru, je najbolje, da napravijo prošnjo na c. kr. kmetijsko ministerstvo, da jim dovoli izvoz za toliko blaga, kolikor ga naznanijo. Ni pa treba, da se v prošnji navede množina blaga za vsakega posestnika pesebej, ampak zadostuje, da napravi županstvo prošnjo za vso občino in da navede približno množino krompirja v kvadratih ali vagonih. „Goriška zveza“ rade volje sprejme in odpošlje take prošnje.

Interpelacija. — V četrtkovi seji poslanske zbornice je interpeliral naš državni posl. dr. Gregorčič voditelja justične uprave dr. Kleina zaradi imenovanja sodnega pristava dr. Mattionija deželnosodnim tajnikom na tuk. okrožnem sodišču. Dr. Mattioni bil je namreč imenovan deželnosodnim tajnikom v kljub temu, da ni vešč slovenskega jezika, kojega znanje se je v razpisu omenjene službe odločno zahtevalo.

Visoki gostje. — V torek zjutraj pripeljal se je v Gorico poveljnik 3. voja. fem. pl. Succovaty, ki se je pa še isti dan na večer povrnil v Gradec in ni večeraj, kakor je bilo namenjeno, inšpiciral vojaštva. Pride pa koncem tega meseca zopet, in takrat vršila se bo inšpekcija.

Dne 21. t. m. pa pride v Gorico Nj. c. kr. Visokost nadvojvoda Josip Ferdinand. Spremljalo ga bo 12 častnikov generalnega štaba. V Gorici ostane do 25. t. m.

Po 14-dnevem bivanju v našem mestu odšel je v torek Don Alfons od tu ter se podal v Italijo.

Umrl je v Tolmini g. dr. Franc Prezelj, doktor prava v 32. letu. Pogreb bo danes ob 4. uri pop.

Za „Slovensko slottišče“: P. n. gg.: I. P. 1 K, dr. Andrej Pavlica 5 K, „Slovenska Beseda“ 1 K.

Bog stotero poplačaj!

Dar. — Uprava „Pr. L.“ je prejela za „Solski Dom“ 1 K, katero je darovala družba „Slovenska Beseda“.

Za Alojzjevščice: Nov odbor političnega in gospodarskega društva za kobarški okraj 10 K, neimenovana 4 K, preč. g. Ed. Štrekelj za nov kip M. B. 4 K. Bog plati!

Romanje v Rim. — Rekli smo zadnjič, da mora odpotovati ali 29. ali 30. t. m., kdor hoče udeležiti se italijanskega romanja v Rim. To moramo popraviti, kajti treba je odpotovati že 29. t. m., da se doseže posebni vlak, ki pojde iz Florence dne 30. t. m. ob 11:35 zvečer. Toliko na znanje!

Radi pijanosti. — V letu 1904 je bilo sprejetih v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorici 48 oseb, ki so zbolele le radi nezmernega vživanja alkoholnih pijač! [Od teh jih je 9 umrlo, 14tim se ni zboljšalo zdravje, 6tim se je zboljšalo zdravje nekoliko in 19 jih je ozdravelo. Najmlajši pijanec je imel 12 let!]

V ženski bolnišnici sti bili dve bolnici, ki sti zboleli le radi nezmernega vživanja alkoholnih pijač.

Dr. Tuma in „Slovenski Narod“. — Ni naš namen preiskavati, kje tiči pravi vzrok, da si posegajo zadnji čas pogostoma liberalni malodorji v lase po svojem načinu, ki je večkrat jako drastičen. Zdi se nam pa umestno, da za poduk in kratak čas svojim čitateljem doslovno priobčimo člančič, katerega je v svoji sobotni številki „Slovenski Narod“ posvetil svojemu somišljeniku dr. Tumi. Ta članek se glasi:

„Najnovejši načrt dr. Tume. — Največji „projektenmacher“ na Slovenskem je gotovo goriški dr. Tuma. Vsak teden ima druge politične nazore in vsak teden ima druge projekte. Na ta način je srečno prišel tako daleč, da je na Goriškem popolnoma osamljen. Mož, ki je imel še pred nekaj leti na Goriškem najslajnejše stališče, ki bi bil porazil pri državnozborni volitvi dr. Gregorčiča, če bi temu ne priskočili Italijani na pomoč, ta mož je danes na Goriškem docela dogospodaril. Na srečo je dr. Tuma sam v sebi tako zaljubljen, da mu premnogobrojni njegovi neuspehi ne kratijo zaupanja v prihodnost. Trdno veruje, da mu bodo še sijale milejše zvezde, neomajano je njegovo prepričanje, da pride vendar še na konja. Zdaj je skoval nov projekt, res fenomenalen projekt, vreden, da zanj izve slovenska javnost. Kakor znano, je dr. Tuma advokat v Gorici. To svojo pisarno hoče zdaj prodati. To je prvi projekt, prvi člen v dolgi verigi njegovih najnovejših projektov. Če se mu posreči, svojo odvetniško pisarno prodati, seveda dobro prodati, se preseli v Trst. To je njegov drugi projekt. Če se mu posreči dobiti v Trstu trdna tla — upeljal se je s predavanjem na nekem zborovanju socialnih demokratov — potem izvede svoj tretji projekt. To je že nekaj posebnega. Ustanoviti hoče dr. Tuma komanditno družbo, ki naj ustanovi nov slovenski dnevnik. Ta dnevnik naj bi bil izhajal v Trstu, ali nekaj denarja upa dr. Tuma, da dobi tudi iz Ljubljane. Ne mnogo. Dr. Tuma je skromen. Samo osem mož upa, da dobi v Ljubljani, ki pristopijo njegovi družbi in vsak naj da samo neznančno vsotico 10.000 — ne vemo goldinarjev ali kron. Samo 80.000 zahteva dr. Tuma, prav nič več. Tudi izbral si je že dolične gospode, ki naj odrinejo teh 80.000 goldinarjev ali kron. Ne upamo se reči, kako mnenje imajo ti gospodje o ponižnem projektu dr. Tume, enega pa poznamo, ki bo z veseljem odšel deset tisočakov. To je tisti gospod, na katerega se dr. Tuma najbolj zanaša, namreč gospod dr. Josip Stare. Za tega lahko garantiramo, da komaj čaka, kdaj bo izvolil dr. Tuma zahtevati deset tisočakov, bojimo se le, da bo gospod dr. Stare razžaljen, da dr. Tuma za svoj izvrstni projekt ne zahteva več. Sodimo pa, da tudi drugi gospodje, ki so deležni specialnega zaupanja dr. Tume, ne zastonjejo za dr. Staretom in da torej ne bo nobene ovire uresničenju rečenega projekta. Kadar bo ustanovljen novi dnevnik, potem se loti dr. Tuma nadaljnjega projekta. Iz Trsta se preseli v Ljubljano, a ne sam, nego s svojim listom. Tu odstavi dr. Tavčarja, ugonobi „Slovenski Narod“ in prevzame poleg vodstva lista in odvetniške pisarne tudi vodstvo ne vemo ali samo napredne stranke ali kake nove stranke ali kar vsega slovenskega naroda. Kakor se vidi, so projekti dr. Tume res fenomenalni in imajo to prednost, da jih je jako lahko izvršiti. Vse je tako preprosto, prava igrača, posebno tistih 80.000 ali goldinarjev ali kron dobi dr. Tuma v Ljubljani vsak trenutek, če le hoče, če ne drugje, pa v uredništvu „Ježevem“. Nadaljnih projektov dr. Tume ne bomo preiskovali. Morda prodaja tudi ljubljansko pisarno in se preseli na Dunaj ter prevzame ministersko predsedstvo, užene Madžare, reši narodnostni problem in izvede socialno reformo tako, da bodeta zadovoljna Bebel v Berlinu in Krek v Ljubljani. Vsekakor da Bog dr. Tumi zdravja in veselja za delo, da izvrši vsaj prvo serijo svojih znamenitih projektov!“

Tako torej piše o dr. Tumu „Slovenski Narod“. Ne moremo storiti odmanj, da bi se pri ti priliki ne spominjali vseh onih grdih napadov v „Soči“ in v „Sl. Narodu“ na nas in na naše somišljenike in da ne bi nanje opozarjali vse one, ki se pečajo z našimi slovenskimi razmerami in prepri in jih tudi zasledujejo, ker smo v svojem listu prilično jednako sodili o dr. Tumu, kakor danes „Sl. Narod“, ko je dr. Tuma, stopivši iz rezerve, meneč, da je prišel za izvedbo njegovih sebičnih namenov ugoden čas, začel tako ostudno kazati roge vsem onim, ki so ga spravi na površje. Posebno naj omenimo tu tudi ono nesramno gonjo proti dr. Rojcu, katero sta proti njemu vprizorila „Soča“ in „Sl. Narod“, ker se je upal v našem listu priobčiti par člankov, v katerih je naslikal dr. Tumo takoršnega, kakoršnega je žal prekasno spoznal in zaradi katerega ga je

tudi dr. Tuma tožil. Kdo se ne spominja onih psov in žaljenj na osebo dr. Rojca, ko je prišlo do porotne obravnave, čeprav je pri ti priliki dr. Rojce prihajal tako uspešno na dan z dokazi resnice za svoje v omenjenih člankih navedene trditve, da je vsak razsoden človek, ki je bil navzoč pri obravnavi, menil, da sedi na zatožni klopi dr. Tuma in ne dr. Rojce. No, in glej, zdaj prihaja „Sl. Narod“ z istimi argumenti na dan, bijoč se samega sebe po zoboh, katere je drgnil ob nas takrat, ko smo o dr. Tumu ravno tako sodili, kakor sodi on danes. Mi smo sicer vedeli, da pride med dr. Tumo in njegovimi liberalnimi somišljeniki prej ali slej do kavsa in ravsa, kar je tudi popolnoma naravno, ko se vendar ti ljudje borijo v prvi vrsti vedno le za svoje osebne koristi, in jim je za slovensko ljudstvo le toliko mar, v kolikor zamorejo isto vporabiti za doseg svojih osebnih namerov. Da se bo pa to tako hitro zgodilo, tega pa v resnici nismo pričakovali. Radovedni smo, kako se bo zdaj dr. Tumov pobratim postavil po robu proti „Slovenskemu Narodu“, ki se je drznil tako napasti in osmešiti osrednjega goriških Slovencev, kakor ga je v svoji „Soči“ vedno nazival?!

Izpred porotnega sodišča. — Tukaj porotno sodišče pričelo je v pond. svoje letošnje zasedanje. Prva obravnava vršila se je proti bivšemu slugi tuk. trgovske zbornice 41 letnemu Robertu Manfredinju iz Palmanove, a pristojnemu v Solkan. Tožen je bil zaradi sokrivde na tatvini, katero je izvršil na škodo trgovca Fabrisa v Trstu njegov svak Josip Bosich s tem, da je skril ukradene reči. Tožen je bil nadalje, da se je polastil raznih lesenih in železnih predmetov, ki so bili last deloma tvrčke Jrschik iz Gradca, deloma pa trgovske zbornice ter jih prodal za več sto kron.

Obtoženec bil je oproščen sokrivde na tatvini ter tatvine predmetov, ki so bili last tvrčke Jrschik, a krivim spoznan glede tatvine, izvršene na škodo trgovske zbornice. Vsi del tega ga je sodišče obsodilo na 5 mesečno ječo, poostreno vsak mesec z jednim postom in samotno celico.

V torek sedela je na zatožni klopi 24-letna Alojzija Šinigoj od Saksidov v dornberški občini. Tožena je zaradi detomora, katerega je bila izvršila v noči od 9. na 10. januarja t. l. v Gorici, ko je stanovala v ulici Formica št. 5 pri neki Azzorana. Kakor smo svoječasno poročali, je zagledal g. Fr. Oberdank, izdelovalec sodavice, ko je šel po vrtu, nahajajočem se med njegovo hišo in med gostilno Reichovo, v to gostilno, na grmičju, ki se nahaja tik zida hiše št. 5 in ki mejaši na omenjeni vrt, višee truplo novorojenega deteta. G. Oberdank je tekel koj na policijo ter ji naznanil kar je videl. Policija prišla je koj na sled materi novorojenega deteta, ki je bila Alojzija Šinigoj in katero so koj zaprli. Zdravniki, ki so trupelce raztelesili, so prišli do prepričanja, da je prišel otrok živ na svet in da je bil zadavljen najbrže s tem, da mu je mati zadrgnila vrat z vrstico, katero so pri otrokovem trupu našli. Pri obravnavi v torek je Šinigoj tajila, da bi bila ona dete zadavila. Zastopnik drž. pravdnštva, drž. pravdnika namestnik g. Jeglič, ki je zastopal obtožbo, je v svojem govoru rekel, da ni imel ves čas svojega uradovanja v rokah slučaja, v katerem bi bil detomor tako jasno dokazan, nego v tem slučaju. Zagovornik g. dr. Sket govoril je seveda drugače. Nastavljeno je bilo porotnikom jedno samo vprašanje, namreč, ako je Alojzija Šinigoj kriva detomora. Deset porotnikov odgovorilo je na to vprašanje z ne in dva sama z da. Vsi del tega je bila Šinigoj oproščena. Porotniki so bili sledeči, in sicer: Anton Školaris, France Zorn, Ivan Šviligoj, Maksimiljan Ličen, Anton Prinčič, Miha Marinič, France Bratina, Valentin Stanič, Jernej Kopac, Andrej Palik, France Vrtovec in Peter Kokošar.

Zastopnik drž. pravdnštva prijavil je proti taki razsodbi pritožbo ničnosti. Opazil je pri ti priliki, da je bilo pri obravnavi pravzaprav le 11 porotnikov navzočih, kajti porotnik Anton Školaris je med obravnavo spal, in res se temu pravoreku vse čudi.

Navzoče občinstvo je bilo s oprostivjo nezačudenostjo in je svojo nezadovoljnost izrazilo z močnim mrmranjem.

Dne 17. t. m. pa se je zagovarjal pred porotnim sodiščem 14½ letni fant,

Peršolja, radi hudodelstva posilstva. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

Iz Ročinja nam pišejo, da Gorjupčja niso še našli, kakor je pomotoma omenil „Pr. L.“ dne 4. t. m. Pogrešajo ga že tri tedne, pa še sedaj ne vedo nič o njem. Govori se marsikaj, gotovosti pa ni mogoče izvesti. Tako je, kjer izgine vera in pravdom!

Občni zbor „Del. podp. društva“ na Lokvah je bil 14. maja, takoj po sv. maši, pri kateri je imel trnovski gospod lep govor o „Varstvu sv. Jožefa“. Iz odborovega poročila posnamemo:

1. društvo ima danes 81 članov,
2. letni račun do 31. dec. 1904 se glasi:
76 rednih udov je vplačalo K 189.—
8' podpornih udov je vplačalo „ 41.—
zastanka je bilo „ 32.—
Skupaj K 262.—
Stroškov pa je bilo „ 115:23
zraven zastanek „ 32.—
Skupaj K 147:23
Torej čistega imetja „ 114:77

3. podpora so dobili: Fran Čargo dvakrat, skupaj K 11:10, Martin Čargo enkrat K 9:20, po + Alojziju Winkler 2 maši K 8, po + Janezu Skok 2 maši K 8, Izidor Kolenc enkrat K 2:40, Jožef Krivec enkrat K 4:92, Janez Kolenc enkrat K 10; Ivan Winkler in Leopold Kolenc sta bila tudi precej časa bolna, pa sta svoj delež pripustila društvu, za kar jima želimo: „Bog plačaj!“

S tem je stari odbor odložil svojo čast; občni zbor pa je z vzklikom volil zopet vse stare navzoče odbornike, namesto nenavzočega Andreja Podgornika pa je bil začasno izvoljen Andrej Suligoj.

Tako torej zopet na delo, kakor pravi naša pesem:

„Mož ob možu, roka v roki,
srce jedno, jeden um:
To je smoter naš visoki,
to podžigaj nam pogum: —
Sloge zavijtraj zastava,
delu čast in slava!“

„Centralna posojilnica“ v Gorici naznanja: Ker se pri občnem zboru dne 12. maja 1905 ni zglasilo zadostno število članov, sklicuje se v smislu paragrafa 35. zadružnih pravil novi občni zbor, ki se bo vršil dne 25. maja t. l. ob 1. in pol uri popoldne v prostorih „Goriške zveze“, ulica Velturini št. 9, I. nadstropje. Dnevni red nespremenjen. Ta občni zbor sme brezpogojno sklepati, neoziraje se na število došlih članov.

Odbor.

Okrajna posojilnica v Kanalu bode imela svoj občni zbor 28. maja t. l. z dnevnim redom označenim v zadnji številci „Prim. L.“

Strele je ubila dne 13. t. m., t. j. preteklo soboto popoldne 57-letnega moža Ignaca Remec z Vitovelj h. št. 8. Sin je prišel z vozom iz Gorice, a ker je bil ves premočen, je šel oče pospravljat z voza. Druga družina, mati, sin in dve hčerki so med tem sedeli za ognjem. Naenkrat se zablika in zagradi hkratu, močno se vse strese in strela je švignila mimo deklice v tla. Strela je prišla skozi dimnik in deklica jo je natanjko videla; zdela se ji je kot precej velika lučka. Mater je strela omamila, katero pa je sin nekoliko stresel in je takoj prišla k zavesti. „Bog zna, kaj je z očetom,“ pravi sin in steče pred hišo na prosto; našel je očeta že mrtvega vznak ležečega. Imel je majhno rano na čelu, iz katere je kri tekla. Vse se čudi, da se družini za ognjem ni nobena nezgoda pripetila. En zaglavnik je strela nekoliko nagnila na stran. Vse pa je močno pretresla ta nesreča. Pogreb ponesrečenega je bil v pondeljek popoldne. Mir njegovi duši!

Za varstvo deklet. — Z veseljem priobčujemo poziv tržaške Vincencove družbe, ker prav dobro vemo, da bode mnogo koristil tudi na Goriškem. Tudi naša slovenska dekleta so večkrat prisiljena, da gredo v svet, v tujino. Zato potrebujejo posebnega varstva, katero jim nudijo iz krščanske ljubezni „gospa varhinje“. Poziv se glasi tako-le: „Mnogo in velikih nevarnosti preti revnim deklicam, ki so prisiljene, da zapuste domače ognjišče, rojstni kraj, iti za kruhom v velika mesta. Sumljivi ljudje preže po železničnih postajah, v luki pri ladijah in po mestnih ulicah na svoje žrtve, se prilizujejo prihajajočim, neizkušnim mladencem, jim obljubljajo pomoč in dobre službe, samo da jih nato spravijo v svoje mreže in jih pahnejo v nesrečo. Tržaška

družba sv. Vicencija Pavlanskega, ki se zelo zanima za vsako podjetje krščanske ljubezni, je spoznala do dobra te nevarnosti in se je na vzpodbudo premil. škofa dr. Frančiška Nagla, ki je takoj blagoslovil to velepomembno podjetje, osredila toliko, da je ustanovila posebno „Vodstvo za varstvo brez spremstva potujočih deklet“ in si pridobila že potrebne, požrtvovalne gospe, varhinje deklet po železničnih postajah in v luki pri ladijah. V tem je družba sledila lepemu vzgledu glavnega mesta naše avstrijske države in drugih inozemskih velikih mest. Dan za dnem se vrste te gospe, da čakajo na poedine vlake in ladije, sprejemajo prišle deklice v svoje varstvo in jih spremljajo v poštene družine, kjer jih že čaka kaka služba, ali pa v krščanska zavetišča za služkinje, kjer dobe stanovanje, dokler si ne priskrbe primerne službe. Varhinje spozna lahko vsakdo po svetinjah na belorumenem traku. P. N. obvešča podpisana družba o tej ustanovitvi za varstvo deklet po železničnih postajah in luki pri ladijah z uljudno prošnjo, da blagovolite opozoriti na to ustanovitev vsako deklico, katera bi si v Trstu hotela poiskati službe. Družba pa nikakor ne namerava s tem dekleta vabiti v mesto in tudi ne mara pospeševati nagona, ki žal toliko zunanjih ljudi sili v mesto, temveč kar naravnost opozarja na mnoge poteškoče, ki ovirajo mladenke, da vdobe primerne službe, ker se dandanes zahteva od služkinj, da so v marsičem že poprej podučene in spretno. Vodstvo za varstvo deklet na železničnih postajah in v luki ima le namen, braniti in skrbeti za tiste zapuščene deklice, katere si morajo po mestih iskati vsakdanjega kruha valed žalostnih in skromnih domačih razmer. Zato se P. N. prosi najuljudnejše, da po svojih močeh in svojem vplivu podpre to velepomembno ustanovitev in družbi olajša trud za doseg prebлага namena. Varhinje deklet po železničnih postajah in v luki dajejo prav radi pojasnila tudi glede poverjeništev „Rafaelove družbe“ za varstvo katoliških izseljencev.“

„Letni časi“. — Spevoigra. Dvo- in troglasi zbori s samospevi, dvospevi ter z deklamacijami, uravnani za spremljevanje na klavirju ali harmoniju. Slovenski mladini poklonil Anton Kosi, učitelj v Središču na Štajerskem. Dobi se pri skladatelju in v katoliški bukvarni. Cena 3 K 20 vin. Besedilo deklamacijam in vsa druga pojasnila, ki so potrebna za uspešno vpizoritev „letnih časov“ dobijo se v posebni brošurici, ki nosi naslov „Besedilo spevoigre Letni časi“. Cena izvodu 24 vin. Ako se naroči večje število izvodov, se cena primerno zniža. — Vendar smo dočakali prvo slovensko spevoigro in smemo je biti veseli. To je bila srečna misel od g. Kosija, in srečno jo je tudi izvedel. Zbori so zelo lepi, od soprane se glede višine ne zahteva mnogo, pač pa se mnogo zahteva pri nekaterih pesmih od altov, skoraj preveč za naše razmere, globoki alti so zelo redki! Posebno prvi zbor „Zvezd krdele daljno pot“ zahteva posebno dobrih altov. Kot skladatelj so zastopani: Emil Adamič, p. A. Hribar, Danilo Fajgelj, Anton Kosi, dr. G. Ipavec, Franjo Serajnik, Domicijan Serajnik in Jos. Weiss. Najboljše skladbe so Adamičeve in Kosijeve. Spremljevanje je v prvi vrsti pisano za klavir, le v sili se sme rabiti harmonijo, ki pa ne bo naredil dosti efekta. — Zelo priporočamo to spevoigro zlasti dekliškim „Marijinim družbam“. Če ne morejo cele spevoigre vpizoriti, pa naj bi vsaj nekatere odlomke proizvajale pri društvenih veseljah. Zelo težko je dobiti lepih pesmi s primernim besedilom za ženski zbor. Evo, tu imate na izbiro lepih in kar je za nas jako važno tudi lahkih in efektivnih pesmi. — Marijinim družbam to spevoigro prav toplo priporočamo. Hvaležni smo g. Kosiju, da je obogatel našo glasbeno literaturo z ženskimi zbori. Pevodije „Marijinih družb“ le sezite po teh zborih, ne bode vam žal. Truda ne bo dosti, ker so pesmi zelo lahke, in vpeh bo velik.

Listneca uredništva. — G. dopisniku iz Šebrelj: Prepri naj bode jednokrat konec, ki izvira po našem mnenju iz osebnih nagibov. Oprostite torej, ako vam ne moremo vstreči. Potrpite drug z drugim in odpuščajmo si in živeli bomo mirnejše med seboj.

Loterijske številke.

13. maja.

Trst 22 25 27 15 42
Lince 83 88 54 47 28

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da se bo prodala dne 30. t. m. ob 9. uri predpoludne v tuk. občinski pisarni na javni dražbi zemljiška parc. št. 441 davčne občine Bilje. Sklicna cena je 3000 K. Položiti je treba 10% kavcijo. Načrt, pogoji kupnine so razgrnjeni v tuk. občinski pisarni vsakomu na pregled.

Županstvo v Biljah,
15. maja 1905.

Oton Soler,
župan.

Št. 1248

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil I. četrletja t. j. mesecev januarja, februarja in marca 1904, začne v ponedeljek dne 5. junija 1905. ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice in z njo združene hranilnice.

V Gorici, 4. maja 1905.

C. kr. krojaški kroji, vsakteremu razumljivi, raznih velikosti. Cena za celo obleko 18 K, samo telovnik in jopa 10 K.

M. Poveraj

v Gorici na Travniku.

Vojaška in uradniška krojačnica. Trgovina z manufakturim blagom in gotovih oblek. Nizke cene brez konkurence. Vse priprave za duhovnike in vojaštvo. Častniške in uradniške uniforme z orožjem.

Kuharica želi službe

v mestu ali okolici. Nastopi lahko 15. maja ali pozneje. Eventualna vprašanja na upravništvo »Primorskega Lista« pod šifro „štajerka 20“.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

prilagoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu islarsko in dalmatinsko, Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Šuligoj

urav. c. kr. drž. železnice
v Gorici,
Gosposka ulica št. 25

Prilagoča svojo veliko zalogo raznovrstnih žepnih ur, posebno zdaj ob času sv. birme prav ceno.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedo žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da agine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtlost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec v Gorici
Corso Gius Verdi 33.

Izdeluje vsakovrstne obleke za vsaki stan in sicer za civilne, vojaške in državne uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raznovrstno ravnokar došlo sveže angleško in domače blago za bližajočo pomladansko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek in sukenj za vsaki stan.

o o o Cene zmerne o o o.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,
Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči. Blago se razpošilja franko.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarnе Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejših slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno poništvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloide, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiri ter razne tapetarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

Zidarsko-tesarska dela

za napravo

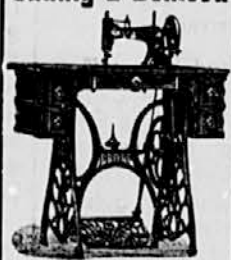
novoga podstrešja in beton-oboka pri župni cerkvi v Podragi na Vipavskem

se bodo dne 5. junija t. l. ob 10. uri predp. potom minuendo-licitacije na licu mesta pred cerkvijo oddala. Načrt, proračun in dražbeni pogoji so do dneva licitacije v župnišču na upogled. Proračun znaša 3126 K.

Stavbeni odbor v Podragi.

A. Lozej l. r., načelnik.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1,
Gorica.

Velika tovarniška zaloga živalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (reklamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška dvočokolna „Helical Premier“ in slamožestni stroji, samokresni in razne puške, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Priporočam slavnemu občinstvu mojo krojačnico

v obilo naročilo. Ivan Bajt Placuta št. 28. — Gorica.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kakor so nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5% z 1/8% upravnega prispevka za vsakega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Posor! Eno krono nagrade!

Posor! Eno krono nagrade!